

dette betingede: „Iaa Le Des som Eoven hjemler det“, der staaer det absolute: „for hvilken Eoven hjemler Rentegaranti“. Naar jeg nu, mine Herrer, har dwalet iaa meget ved dette Spørgsmaal, da tror jeg, De vilde indrømme mig, at jeg ikke godt har kunnet Andet, thi det er det, der skal give Klarhed i, hvad der for mig er det uheldigste Moment i den hele Sag. — Har den Mand, der har haandlet i Forening med mig, og har jeg søgt at foranledige den høitærede Minister til at gjøre Noget, som han ikke burde gjøre? Dette maa jeg besvare med et absolut Nej. Den høitærede Minister havde fuldstændig Tællighed til fra den 13de til den 17de Marts at gjøre sig bekendt med de ham forelagte Spørgsmaal, og han har derfor ikke kunnet være uforberedt, da vi den 17de Marts kom op til ham og indstændigt anmodede ham om at faae en Besvarelse. Endvidere maa jeg fremhæve, at, hvis den høitærede Indenrigsminister den Gang ikke har været paa det Reue med sig selv angaaende Garantien's Fortolkning, har der været givet ham en god Tællighed til at forelægge Sagen for Rigsdagen, thi den selvsamme Dag, den 17de Marts, blev der, som Thingets Protokol vil udvise, efter det første Møde — der blev afholdt 2 Møder paa denne Dag — Kl. 4 1/2, af den ærede Formand oplæst en Forespørgsel fra mig og det ærede Medlem for Frederiksberg Amts 3die Valgkreds (P. Pedersen), hvori vi netop bringe denne Sag frem. Her havde altsaa været en Tællighed for den høitærede Minister til at æfte Rigsdagens Afgjørelse, forinden han besvarede os disse 4 Spørgsmaal; men han benyttede ikke denne Tællighed, thi da vi, efter at Forespørgslen var bleven anmeldt, indfandt os hos ham om Aftenen, erklærede han, at han foretrak at besvare Spørgsmaalene paa den Maade, som vi vare blevene enige om. Der kan altsaa ikke være nogen Tvivl om, at den høitærede Minister, — hvad jeg ogsaa er vis paa, at han vil indrømme — har været fuldkommen enig med sig selv om, hvad det gjaldt, og der kan altsaa heller ikke være Tale om, at vi et eneste Dieblil have tænkt paa at foranledige den høitærede Minister til at gjøre Noget, som han ikke burde gjøre. Ved denne Tællighed kaa jeg ikke undlade endnu at

omtale en Omstændighed, som er af megen Betydning for mig personlig, thi jeg vilde nødigst af Alt have, at denne Sag skulde medføre, at der paalægges Andre et ufortjent Ansvar. Den høitærede Indenrigsminister har nemlig ytret: „Det er sandt, at der har været en Tid, da man i Indenrigsministeriet troede, at Eoven af 25de Juni 1870 kunde og maatte fortolkes paa den Maade, jeg her betegner“ — og saavidt jeg erindrer, er denne Uttring senere under Forhandlingerne tagen til Indtægt af en Tale, som derved er kommen til ligesom at kaste en Skygge over paa Ministeriets Embedsmand, som om det var dem, fra hvem denne Fortolkning af Garantien skulde være udgaaet. Det maa jeg protestere imod; vi have ikke angaaende denne Sag hændt os til Ministeriets Embedsmand; vi have kun hændt os til den høitærede Minister selv, og saavidt kan hans Uttring om, at vi besøgte ham vel tidt, finde en Slags Fortolkning. Vi besøgte ham tidt; ganske vist, fordi vi ikke i nogen som helst Maade vilde have de paagjældende Embedsmand i Ministeriet indbragte imod denne Sag; de have ikke havt det Mindste med den at gjøre i den af Ministeren antydede Retning. Jeg har derimod Grund til af Ministerens egne Uttringer i sin Tid at tro, at de vare af den Anskuelse, at, inden Garantispørgsmaalet blev besvaret, burde det have været forelagt Finantsministeren. Jeg tør ikke bestemt sige, hvorledes det forholder sig, men, som sagt, jeg maa værgе mig imod, at nogen Uskyldig bliver Sonoffer for denne Sag; her skal ingen Andet blandes ind, og jeg maa i den Henseende henvise til en Udtaalelse, der nylig er fundet Sted fra en anden æret Ministers Side, da Forespørgslen om Roppelafrettsbet blev foretagen. I Anledning af, at det blev antydet, at det var Departementschefens Mening, som kunde have gjort sig gjældende, svarede den paagjældende Minister, at hvad der udgik med hans Underkrift, det indestod han og han alene for. — Med Hensyn til, at den ærede Minister ikke skulde have været i fuldstændig Forstaaelse med os om Fortolkningen af Garantien, maa jeg endnu bemærke, at jeg netop for at faae Klarling paa denne Sag en Gang har